

Medlem vil have; det er jo ikke tilstrækkeligt, at han sætter et Skilt op om, at Afgang er forbudt ved Fæstningens Studvidde, naar Flaaden ikke er der. (Ufbrydelse.) De ere hos os, for Fæstningen kan gøre noget. Det er jo en venkabelig Magts Skibe. Nej, Flaaden er vistnok nødvendig der som andetsteds. Over for det ærede Medlem fra Lyngby (Golding) vil jeg sige, for det første, at hvis jeg har brugt de Ord, som han anførte, beklager jeg at have brugt dem, men i alt Fald er jeg vis paa at jeg ikke har brugt dem paa den Maade, som skulde være fornørmelig. Jeg har vistnok sagt, at naar man i Umindelighed taler om Sagkundskab, er det noget Konvens eller Vanvid, naar en enkelt Mand vil sige om sig selv, at han har Sagkundskab; thi det tror jeg ikke, at nogen enkelt Mand kan. Sagkundskaben kan kun være til Stede her, hvor Ministrene ere sammen med os andre. Hvor den ærede Krigsminister optræder som Privatmand, er Sagkundskaben ikke, det har han selv indrømmet. Forleden blev den ærede Minister spurgt, om han ved Udarbejdelsen af sine Lovforslag kendte noget til, hvilken finansiel Betydning de have, og dertil svarede han: Nej, det gælder ikke ham, det er Finansministerens Sag. Nej, man maa have det samlet, og derfor er Bonden lige saa berettiget til at kalde sig sagkundig, thi der jo er finansielle Omraader, hvor han maaft ved bedre Bæst end nogen af de militært sagkundige, men det bryde de Herrer militære sig jo ikke meget om — jeg siger ikke altid, der er Undtagelser. Jeg maa ogsaa over for det ærede Medlem bemærke, at det er en underlig Maade, hvorpaa man opfatter Neutralitet. Neutralitet vil sige, at man ikke er i Krig med nogen, altsaa naar der er to andre Magter, der slaas, have de Lov dertil, og det vedrører ikke os. Altsaa mener jeg, at naar vi ere neutrale, have vi ikke at indrette os paa af den Grund at skulle forsvare vor Grænse mod en fjendtlig Hær, thi den kan netop ikke være fjendtlig, da vi jo ere neutrale. Hvad vi skulle gøre, er at træde imellem, hvor to hinanden fjendtlige Hære komme til vor Grænse; vi skulle gaa imellem og om fornødent lade os skyde ned. Men naar vi have Krig, skulle vi naturligvis være udrustede, og derfor skal vort Forsvarsvæsen ogsaa være beregnet derpaa, skønt jeg mener, det er os umuligt at faa Krig. Jeg og mange med mig mene, at det er det levende Bærn, der i saa Fald skal gøre det, og ikke Fæstninger. Ere vi indrettede paa at forsvare vor Neutralitet, ere vi ogsaa indrettede paa i Krigstilsfælde at kunne benytte den Krigsmagt, vi have, til vort Fædrelands Forsvar.

C. Thomsen: Jeg tillod mig at forlange Ordet før, for at Diskussionen ikke skulde spredes alt for meget og for at jeg straks kunde bevare de Bemærkninger af det ærede Medlem, som jeg forudsatte, at han vilde fremsætte over for mig, men jeg gik ganske vist derved ud fra Forudsætningen om, at der i disse Bemærkninger vilde fremkomme noget nyt, som jeg ikke alt forud havde imødegaaet. Da det ikke har fundet Sted, kan jeg nu frafalde Ordet.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges med 40 Stemmer mod 14.

Bluhme: Jeg tillader mig at foreslå, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er besluttet nedsat om de øvrige militære Lovforslag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Bluhme.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Gneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget om Voldgiftstraktater.

(Forslaget findes i Tillæg A, Sp. 2005 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag af C. Thomsen:

Forslaget til Beslutningen affattes saaledes:

„Folketinget udtaler sin Tilslutning til Udenrigsministerens imødekommende Svar paa Noten af 23de Oktober 1890 fra de forenede Stater i Amerika angaaende Voldgiftstraktater og henstiller til Regeringen, naar opstaaede Tvistigheder med andre Stater efter deres Bestaaenhed dertil maatte give Anledning, at søge disse afgjorte ved Voldgift.“

Sagenfattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bajer): Naar jeg i Dag skal have den